

ضرورت بررسی عوامل رویدادهای ترافیکی

مهدي مدير

Khaama Press | www.khaama.org

ترافیکی باید شرکت های مسافری را مجبور بسازد تا در مسیرهای طولانی دو راننده را همزمان برای رانندگی یک موتر استفاده کند تا از این طریق رویدادهای ترافیکی اندکی کاهش یابد.

اعتیاد راننده ها؛ یکی از مهمترین عوامل رویدادهای ترافیکی استفاده رانندگان از مواد نشه آور می باشد. بسیاری از رانندگان به دلیل این که در مسیر راه خواب بر آنها غلبه نکند، چرس می کشند و یا از سایر مواد نشه آور استفاده می کنند. استفاده از این مواد هنگام رانندگی ممنوع است و شخصی که معتاد به مواد مخدر باشد نباید رانندگی کند. اما شرکت های مسافری به این موضوع توجه ندارند و به این رانندگان اجازه رانندگی می دهند و در نتیجه باعث بوجود آمدن رویدادهای خونین ترافیکی می شود.

نبودن علائم ترافیکی و سرعت غیر مجاز؛ بسیاری از سسک ها و جاده های افغانستان دارای علائم ترافیکی نیستند. علائم ترافیکی به راننده ها کمک می کند که بتوانند مشکلات مسیر را به درستی تشخیص بدهند و در نتیجه از حوادث ترافیکی جلوگیری به عمل آید.

سرعت غیر مجاز نیز یکی دیگر از عوامل رویدادهای ترافیکی است. بسیاری از راننده های اتوبوس های مسافری در شاهراههای کشور، با سرعت بسیار زیاد رانندگی می کنند و سرعت زیاد آنها باعث می شود که در برخورد با چاله ها و در سبب های جاده و گولایی ها کنترل موتر را دست بدهند و از جاده منحرف شوند.

عوامل فوق از مهمترین عوامل رویدادهای ترافیکی در کشور به شمار می رود، اما عواملی دیگر همانند فرسودن موترهای مسافری و ناآشنایی راننده ها به قوانین ترافیکی و عدم رعایت آن، نیز در وقوع رویدادهای ترافیکی دخیل هست. اما مسئله مهم رسیدگی به این عوامل است. سببهای رویدادهای ترافیکی به متأسفانه هنوز صورت نگرفته است. مسئولین نهادهای ترافیکی کشور برای کاهش رویدادهای ترافیکی، باید جاده ها را در تمییم کنند. علائم ترافیکی را در شاهراهها و سایر مسیرهای مواصلاتی نصب کنند و نظارت دقیق شرکت های مسافری داشته باشند.

خامه بودن سسک ها همیشه یکی از عوامل اصلی انحراف موترها در ولایت های کشور خوانده شده است. سسک های خامه بیشترین مشکل را در فصل زمستان و بهار به دلیل بارش برف و باران برای مردم ایجاد می کند و بسیاری از رویدادهای ترافیکی نیز در این فصل ها اتفاق می افتد. همچنان به دلیل عدم مراقبت از جاده ها، بمب گذاری های کنار جاده ای و عبور موترهای باری با وزن غیر مجاز، بسیاری از سسک ها تخریب گردیده است و دوباره تمییم نشده است. چاله ها و کندگی های که در این سسک ها بوجود آمده است، باعث می شود تا راننده ها کنترل موتر را از دست بدهند و از جاده منحرف شوند.

تک راننده بودن موترها در مسیرهای طولانی؛ شرکت های مسافری بسیاری از شاهراههای بزرگ کشور، بسیاری سسک های دیگر که ولایت ها را به کابل وصل می کند و یا اینکه ولایت ها را بهم وصل می کنند، خامه و غیر استند هستند. این سسک ها بصورت غیرفنی ساخته شده اند و مطابق معیارها و استانداردهای جهانی جاده سازی نمی باشد. فساد اداری باعث شده است که قرارداد این سسک ها به شرکت های کم تجربه و غیر فنی داده شود و این شرکت ها کمتر به کیفیت و معیاری بودن سسک ها توجه کنند.

رانندگی به دست بیایوند. راننده های که نمی توانند از امتحان رانندگی عبور کنند و بصورت قانونی جسواز رانندگی دریافت کنند، با پرداخت رشوه این جواز را به دست می آورند. فساد در اعطای جواز رانندگی باعث شده است راننده های ناشی و کم تجربه مشغول کار رانندگی شوند و باعث بوجود آمدن حادثه های ترافیکی گردند. همچنان تخلفات رانندگی نیز از سوی مسئولین عوامل رویدادهای ترافیکی و مرگبارترین رویدادها در کشور باشند و جان بسیاری از شهروندان کشور را بگیرد. شناسایی عوامل رویدادهای ترافیکی و اتخاذ اقدامات لازم برای کاهش میزان رویدادهای ترافیکی، از ضرورت های اصلی وزارت ترانسپورت، ریاست عمومی ترافیکی و سایر نهادهای مربوطه است.

عواملی متعددی تا کنون برای رویدادهای ترافیکی از سوی شهروندان و بعضی از مسئولین ترافیکی، بر شمرده شده است. اما مهمترین و عمده ترین آنها، موارد ذیل به شمار می رود: موجودیت فساد اداری در نهادهای ترافیکی؛ ادارات ترافیکی از سایر نهادهای افغانستان مستثنا نیستند، همانگونه که فساد در سایر نهادهای اداری افغانستان بیداد می کند و باعث خلق مشکلات زیادی برای حکومت و مردم افغانستان شده است. در ادارات ترافیکی نیز فساد موجود است و باعث شده است که رانندگان بتوانند به آسانی و بدون سپری کردن امتحانات معیاری، جواز

شهروندان افغانستان باقی است که چرا برای کاهش رویدادهای ترافیکی در کشور، فکری نمی شود و اقدامی صورت نمی گیرد؟ بی توجهی و عدم بررسی عوامل رویدادهای ترافیکی، باعث شده است که در طول چند سال گذشته، اینگونه حوادث در حال افزایش باشد و بعد از رویدادهای امنیتی مرگبارترین رویدادها در کشور باشند و جان بسیاری از شهروندان کشور را بگیرد. شناسایی عوامل رویدادهای ترافیکی و اتخاذ اقدامات لازم برای کاهش میزان رویدادهای ترافیکی، از ضرورت های اصلی وزارت ترانسپورت، ریاست عمومی ترافیکی و سایر نهادهای مربوطه است.

عواملی متعددی تا کنون برای رویدادهای ترافیکی از سوی شهروندان و بعضی از مسئولین ترافیکی، بر شمرده شده است. اما مهمترین و عمده ترین آنها، موارد ذیل به شمار می رود: موجودیت فساد اداری در نهادهای ترافیکی؛ ادارات ترافیکی از سایر نهادهای افغانستان مستثنا نیستند، همانگونه که فساد در سایر نهادهای اداری افغانستان بیداد می کند و باعث خلق مشکلات زیادی برای حکومت و مردم افغانستان شده است. در ادارات ترافیکی نیز فساد موجود است و باعث شده است که رانندگان بتوانند به آسانی و بدون سپری کردن امتحانات معیاری، جواز

در کنار رویدادهای امنیتی و حوادث طبیعی، حادثه های ترافیکی نیز مرگبارترین رویدادها در چند سال اخیر در افغانستان بوده است و یکی از عوامل افزایش میزان مرگ و میر در کشور می باشد. دیروز در یک حادثه ی ترافیکی در شاهراه هرات - قندهار، ۱۵ نفر کشته و ۲۲ تن زخمی شدند. این حادثه بر اثر برخورد یک تانکر تیل با یک اتوبوس مسافری اتفاق افتاد و وضعیت بعضی از زخمی ها نیز وخیم گزارش شد.

در بهار سال جاری خورشیدی نیز بر اثر برخورد دو اتوبوس مسافری با یک تانکر تیل در ولایت غزنی و در شاهراه کابل - قندهار ۷۳ نفر کشته و ۵۲ نفر زخمی شدند. در ولایت های دیگر نیز هر روزه رویدادهای مرگبار ترافیکی اتفاق می افتد اما کمتر مورد توجه رسانه ها قرار می گیرد. ولایت های دور افتاده ی کشور به دلیل داشتن سسک های خامه و غیر استند، همواره شاهد رویدادهای ترافیکی مرگبار بوده است، اما گزارش های دقیق از این رویدادها هیچگاه داده نشده است.

میزان حوادث ترافیکی در افغانستان از سال ۱۳۸۷ به این سسو، همه سال رو به افزایش بوده است. در سال ۱۳۸۷ مجموعاً ۲۴۲۳ حادثه ی ترافیکی رخ داده بود. این رقم در سال ۱۳۹۲ به ۴۳۹۳ مورد افزایش یافت و طبق آمار ریاست عمومی ترافیکی، در سال گذشته ی خورشیدی تنها ۳۷۰۰ تصادف در جاده های کشور اتفاق افتاده است که باعث کشته شدن ۱۴۶۰ نفر و زخمی شدن بیش از ۴۵۰۰ نفر شده است. افزایش حوادث ترافیکی نگرانی های زیادی برای شهروندان کشور ایجاد کرده است، مردم همیشه نگرانی های شان را نسبت به این مسئله از طریق رسانه ها ابراز کرده اند، اما به نگرانی های مردم هنوز از سوی مسئولین نهادهای ترانسپورتی و ترافیکی کشور، پاسخ داده نشده است.

از سوی دیگر، با آنکه چندین حادثه ی مرگبار ترافیکی در همین سسال جاری اتفاق افتاده است، اما عوامل این رویدادها از سوی نهادهای مربوطه، شورای ملی و مقامات حکومت وحدت ملی، هیچگاه با جدیت بررسی نشده است و برای کاهش اینگونه رویدادها اقدامات لازم اتخاذ نشده است. این سئوال هنوز در ذهن

سرمقاله

توسعه و نابرابری در افغانستان

حفیظ الله زکی

بر مبنای ارزیابی تازه رفاه عامه افغانستان که دیروز ۲۸ قوس منتشر شد، افغانستان در بخش های مختلفی چون معارف، صحت و دسترسی به خدمات اساسی پیشرفت هایی داشته؛ اما همزمان با پیشرفت ها، نابرابری ها نیز در سطح ولایات گسترش یافته است. در این ارزیابی آمده است که تفاوت های وسیع اجتماعی و اقتصادی در ولایات مختلف دیده شده که نشان می دهد باید پالیسی هایی برای فراهم سازی فرصت های مساوی روی دست گرفته شود.

افغانستان معمولاً در سیاست های توسعه ای خود با دو اشکال عمده روبرو بوده است:

۱- توازن و عدالت در سیاست های توسعه ای نادیده گرفته شده است. سیاست گذاری ها در بخش توسعه و بازسازی افغانستان همواره به سلايق افراد و اشخاص همراه بوده است. از اینرو برنامه های توسعه ای در این کشور هیچگاه به شکل متوازن و عادلانه پیش نرفته است. عدم توازن در بودجه انکشافی همه ساله مشهود می باشد و تعدادی از ولایات کشور با آن که زمینه اجرای برنامه های توسعه ای در آنها فراهم بوده است، اما کمترین سطح بودجه در برنامه های انکشافی این ولایات اختصاص یافته است.

۲- زمینه و بستر اجرای پروژه های توسعه ای و مشارکت مردم در پروژه های توسعه ای در نظر گرفته نشده است. امنیت یکی از عوامل اصلی توسعه به شمار می آید. امنیت زمینه اجرای برنامه های انکشافی را سهل تر می سازد. در مناطقی که از امنیت برخوردار نباشد، پروژه های انکشافی با شکست و ناکامی مواجه می شوند. بنابراین حکومت برای مؤثریت بیشتر برنامه های توسعه ای در کشور، باید به فاکتور امنیت توجه کرده و بودجه ملی را در مناطق نا امن بیهوده به مصرف نرسانند.

در کنار امنیت توجه به مشارکت مردم در اجرای پروژه های توسعه ای و حمایت از این گونه برنامه ها نیز از عوامل با اهمیت در مؤفقت برنامه ها به حساب می آید. در صورتی که حکومت در برنامه های خود نقش مردم را نادیده بگیرد، بدون شک آن برنامه ها با موانع و چالش های گوناگون در مرحله اجرا و بهره برداری روبرو خواهد شد.

در افغانستان برعکس بیشترین توجه به مناطق ناامن صورت گرفته و بالاترین سطح بودجه برای انکشاف این مناطق اختصاص یافته است. البته دلایل تخصیص بیشتر بودجه برای ولایات های ناامن، تسویق مردم آن مناطق به برنامه های انکشافی و جلب حمایت آنها از حکومت مرکزی عنوان می شد؛ اما این مسئله صرف جهت بنیان سازی اهداف خایبانه و غیر ملی مقامات حکومتی مطرح می گردید. بودجه ولایت های ناامن، اغلب مورد حیف و میل مقامات قرار می گرفتند و از فواید آن مردم آن مناطق منتفع نمی شدند. اگر امروز تحقیقات و ارزیابی ها نشان می دهد که در مناطق نا امن طی سال های گذشته میلیاردها دالر پول این مردم به نام صدها مکتب خیالی، ملیون ها دانش آموز خیالی، هزاران معلم خیالی، کلینیک و شفاخانه خیالی، سرباز خیالی، شهید و معلول و... خیالی به جیب حلقات و مقامات بلند پایه دولتی رفته است، به دلیل همین سیاست های غلط و غرض آلود توسعه و بازسازی در کشور بوده که متأسفانه یا از محدوده نظارت حکومت به دور بوده و یا به گونه ای با اغماض و چشم پوشی از سوی حکومت همراه گردیده است.

بنابراین لازم است که در برنامه های توسعه و مراحل اجرای آن، اول امنیت آن منطقه در نظر گرفته شود؛ ثانیاً مردم منطقه باید در جریان برنامه ریزی، مقدار بودجه، اجرا، نظارت و ارزیابی پروژه ها قرار داشته باشند. بی عدالتی و مراعات نشدن موازنه در برنامه های توسعه، سبب شده است که بسیاری از مردم افغانستان احساس کنند که به گونه آشکار و پنهان از این ناحیه مورد ستم قرار گرفته است. یکی از دلایل بی اعتمادی مردم به مقامات حکومتی به همین سیاست های تبعیض آلود و مغرضانه در سطوح بالای حکومت برمی گردد.

توسعه متوازن در دو عرصه باید مد نظر گرفته شود: یکی این که کشور باید همگام و همزمان در عرصه های مختلف رشد داشته باشد. دوم این که برنامه های توسعه به صورت متوازن برای همه مناطق و ولایات در نظر گرفته شود، تا همه شهروندان از مزایای توسعه به گونه عادلانه بهره مند گردند.

پرستاری از زنده ها و مرده ها در شهر جنگ زده افغانستان

منبع: نیویارک تایمز / مترجم: جانعلی شکرعلیزاده

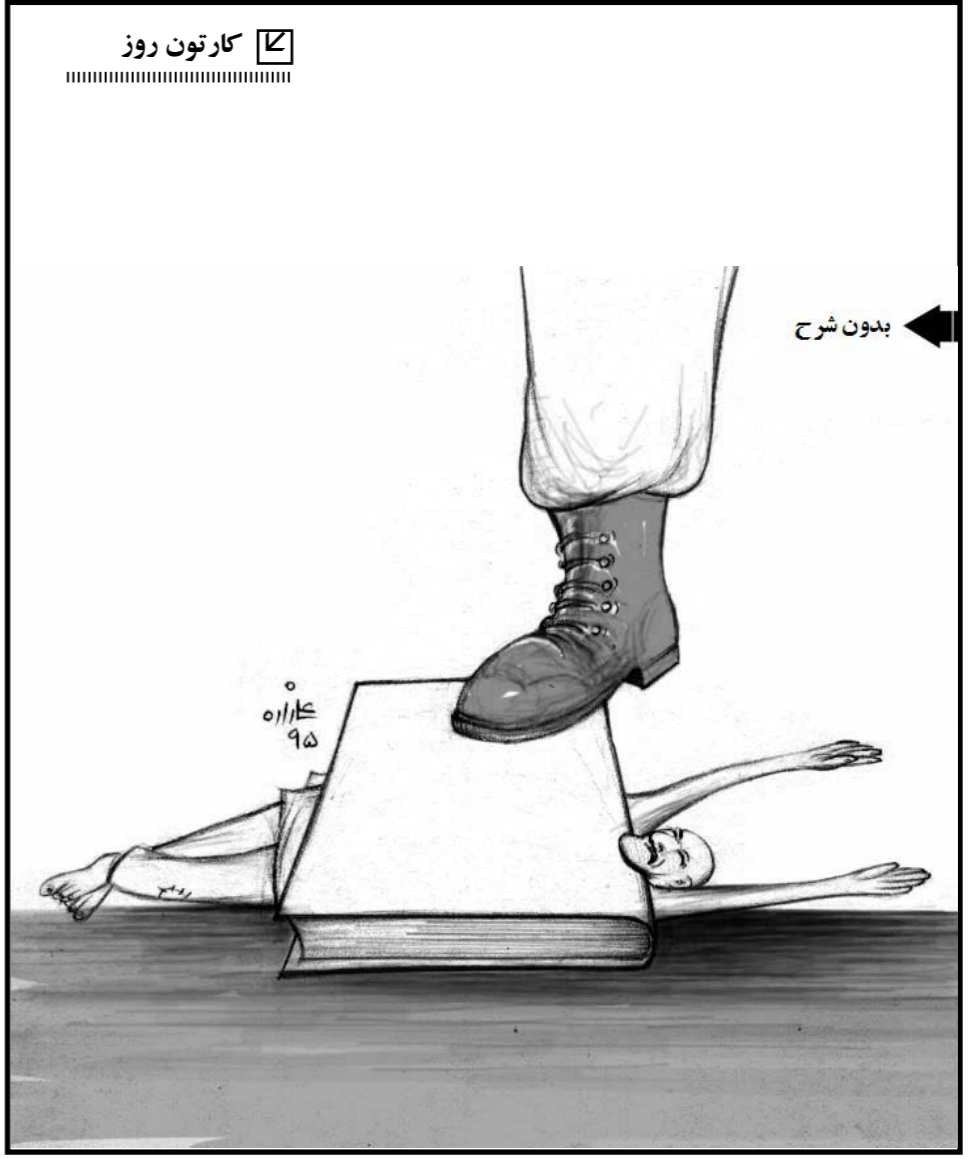
که در جنوب کشته شده بود آماده کرده بود اما ۱۶ روز طول کشید و جسد نیامد او روز چهارم قبر را به کسی دیگری داد تا اینکه جسد آن سرباز رسید و برای او قبر جدیدی کند. بیک بار دیگر زنی آمده بود گفت قبر شوهر او را که سال ها پیش مرده بود دوباره باز کند چون در خواب دیده که او گفته است زنده است. مسعود جوان با حیرت پرسید کی می تواند قبر را باز می کند مرده تو را بداخل قبر می کشد. یک روز صبح سه شنبه یک طفل سه روزه را برای دفن آوردند حدود ۱۲ نفر آمده بودند پدر طفل، ملا با تعدادی از مردان، کفش ها و جوراب های طفل را کشیدیم و داخل یک جای نماز طفل را پیچیدم و داخل قبر گذاشتم.

پدر طفل در خطابه ای بعد از اینکه مردم خاک های شان را تکاندند گفت اگر پدری بر مرگ طفلش صبر را پیشه نماید خداوند در بهشت به او قصر شیشه ای خواهد بخشید. قصر شیشه ای که از داخل بیرون را می توان دید و از بیرون داخل را، در آن درها و تخت های از جنس طلا خواهد بود، ما در حال حاضر نمی توانیم این قسم چیز ها را درک کنیم. آن خانه در پاسخ تحمل و صبر شمامت به خاطر اینکه از خدا تشکر کردید. مردان محل را ترک کردند و رسول قبر تازه ای را آب پاشی کرد و ۵۰ افغانی انعام گرفت. بلافاصله بعد از مراسم تدفین مرد جوانی به نام نور محمد رسید که در دست اش مرگ موش بود، دو موش قبر برادرش باز محمد را که در جنگ کشته شده بود غار کرده بود او به رسول مرگ موش و سوراخ ها را نشان داد. اما رسول اعتراض نکرد گفت تو نمی توانی مرگ موش را در قبر بریزی تو می خواهی موش را بکشی اما اگر برنده ای آمد روی قبر نشست و آن مرگ موش را بخورد و بمیرد به آن مرد جوان گفت بر یک تله و مقداری طناب ۵۰ افغانی است بگیر مابقی کار ها به عهده خودم است. نور محمد پرسید طناب برای چه؟ رسول شرح داد که چطوری در دفعه پیش سنگی آمد و تله ای که موش در آن گرفتار شده بود را با خود برد، او مجبور است سسگ ها را هم از قبرستان دور کند. رسول وعده داد که تله موش به کناره ر کنار قبر برادرش وصل خواهد بود و از این بابت نگران نباشد.

سپرد، اجساد را یک نفر پشت موترسایکل شان اندخته بود و به رسول رساند. محمد مسعود، پسر ۱۵ ساله قبرکن که پدرش را کمک می کند گفت ما آنها را رایگان به خاک سپردیم از یک معناد چطور پول بگیریم. معناد که پولی ندارد. جنگ ساعت کاری رسول را تغییر نداده است. در ساعت ۳ بچه صبح زود صدای مرمی آرامش صبح را می شکند و رسول بیدار می شود، پسرش و دو نفر دیگر را بیدار می کند به طرف قبرستان می رود. محمد می گوید در طول جنگ نان می فروخت داشته بود در طول جنگ نان را باز نگه داشت تا اینکه راکتی به نانوايي او اصابت کرد و مجبور شد که نانوايي را بسته کند او نان را به همان ۱۰ افغانی می فروخت. محمد می گوید در آن شرایط ناگوار چطور می توانیم قیمت نان را بالا ببریم بعد از ختم جنگ چطوری به چشمان مردم نگاه کنیم که در شرایط سخت نان را به آنها گران می فروختیم. در آن طرف شهر رسول در قبرستان در آن روزهای سخت جنگ همین درک را داشت که نباید از وضعیت بد مردم سواستفاده گردد. هر روز چندی جسد را برای دفن می آوردند در حالی صدای مرمی ها به گوش میرسید. در طول دو هفته جنگ رسول سه جسد معناد را که در سسک ها سرگردان بود و مرمی خوردند با دست خود به خاک

دست چوپانانی که در سر قبرها سرگردان است عصبانی است و آنها را با سنگ اخطار می دهد. هر دوی این مردان زمانیکه تمامی شهر هر خوابنده از خواب بیدار می شوند زندگی روزانه آنها الگویی از سختی و انعطاف پذیری آنها است. طالبان دوبار این شهر را به کنترل خود داشتند سوراخ های روی دیوار جای مرمی ها را نشان می دهد. به نظر میرسد باز هم این اتفاق بیافتد خیلی آسان به نظر می رسد برای مردم کندز عادی شده است و آنها حمله ای دیگری را به این شهر عادی می نگرند و زیاد روی آن فکر نمی کنند. بعد از بیدارشدن در تاریکی، محمد و دو کارگرش در نانوايي ۷۰ کیلو آرد را خمیر می کنند و شروع به پخت می کنند. در طول شب بین سساختمان ها و خانه ها و دوآخانه ها مرد سالمندی ساعت ها کشیک می دهد حال نوبتش را به پسرش می دهد و به طرف نانوايي می آید و در گوشه ای از نانوايي گرم، پتویی بالایش انداخته تا استراحتی کند تا وقت توزیع نان شروع شود. نانوا صبر می کند تا خمیرهایش برسد و آتش را روشن می کند، صدای آذان که شنیده شد آنها برای نماز خواندن آماده می شوند و صدای آذان در هر گوشه ای از شهر شنیده می شود، در هر وعده محمد ۵۰۰ دانه نان می فروشد و هر نان ۱۰ افغانی قیمت دارد. وقتی در ماه اکتبر طالبان

حمله کردند فروش نان کمتر شد، مردم در خانه هایشان گرسنه ماندند جرات نداشتند به سسک ها بیایند. غلام رسول ۲۷ ساله یکی از کارگران نانوايي می گوید مردم می گفتند که طالبان سسک اصلی را گرفتند من بساور نمی کردم تا اینکه چند طالب برای خرید نان آمدند آن وقت باورم شد که کندز سقوط کرده است. در آن وضعیت آشفته بسیاری از نانوايي ها قیمت نان خود را افزایش دادند تا سود بیشتری کسب کنند و یا به خاطر اینکه قیمت مواد اولیه بالا می رود. محمد می گوید او برای سه روز نانوايي اش را باز نگه داشته بود در طول جنگ نان می فروخت تا اینکه راکتی به نانوايي او اصابت کرد و مجبور شد که نانوايي را بسته کند او نان را به همان ۱۰ افغانی می فروخت. محمد می گوید در آن شرایط ناگوار چطور می توانیم قیمت نان را بالا ببریم بعد از ختم جنگ چطوری به چشمان مردم نگاه کنیم که در شرایط سخت نان را به آنها گران می فروختیم. در آن طرف شهر رسول در قبرستان در آن روزهای سخت جنگ همین درک را داشت که نباید از وضعیت بد مردم سواستفاده گردد. هر روز چندی جسد را برای دفن می آوردند در حالی صدای مرمی ها به گوش میرسید. در طول دو هفته جنگ رسول سه جسد معناد را که در سسک ها سرگردان بود و مرمی خوردند با دست خود به خاک

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com